

V I Lenin

Brev till RSDAP:s centralkommitté*

3 oktober (20 september) 1905.

Kära vänner! Jag har erhållit en hel packe dokument och åhört en utförlig rapport av Delta. Jag skyndar mig att besvara alla punkter.

1. Jag kan inte komma på den fastställda tiden, ty det är otänkbart att nu lämna tidningen i sticket. Vojnov har blivit fördröjd i Italien. Orlovskij måste skickas bort i en angelägenhet. Det finns ingen här, som man kunde lämna det hela åt. Saken måste alltså uppskjutas till ryska oktober, så som ni bestämt.

2. Jag upprepar min högst enträgna anhållan: sänd Internationella byrån ett formellt svar. Om ni skickar någon till den utländska konferensen. Exakt: vem och när. Om ni bestämmer någon – likaså exakt. Annars kommer ni att sjunka otroligt i Internationella byråns aktning.

3. Angående Plechanov också formellt och slutgiltigt: ja eller nej. Vem skall då utnämnas? Ett uppskov med denna fråga är ytterst farligt.

4. Beträffande det legala förslaget fatta snabbt ett formellt beslut. Med förslaget till ett avtal med Malych har jag inte det ringaste skadat er, ty det är bara ett förslag. Jag upprepar endast, att Malych gett arbetsförtjänst åt en hel skara personer här, som partiet inte är i stånd att underhålla. Glöm inte det. Jag skulle råda er att ingå avtal med Malych och med de andra fortsätta saken i Schmidts anda.

5. I fråga om nästan samtliga ombuds opposition mot CK har jag följande att säga: för det första kommer koopteringen av Insarov och Ljubitj, vilken jag hälsar med största tillfredsställelse, sannolikt att i hög grad förbättra det hela. För det andra överdriver en del av ombuden tydligen en smula. För det tredje, borde man inte placera en del av ombuden i kommittéerna med uppdrag att sköta om ett helt distrikt på 2-3 närliggande kommittéer? Man får inte överdriva enheten i taktiken: det skadar inte med några olikartade handlingar och planer av kommittéerna.

6. Jag skulle anse det utomordentligt viktigt att man började tänka på fjärde kongressen. Det är på tiden. Den kommer antagligen att försenas minst ett halvt år och kanske mera. Men det är i alla fall på tiden. Enligt min mening har vi i viss mån skulden till att några kommittéer upplösts och att tredje kongressens beslut om villkoren för mensjevikernas intagande inte följts. Om dessa kommittéer, som samtidigt erkänner och inte erkänner tredje kongressen, inte bestämmer sig till fjärde kongressen, så uppstår kaos. En del av dem kommer inte att resa till fjärde kongressen. Det blir en ny skandal. En del kommer att resa till kongressen och där gå över. Vi får inte förväxla politiken att förena två delar med politiken att *blanda ihop* båda delarna. Att förena två delar – samtycker. Att blanda ihop två delar – aldrig. Ett klart åtskiljande måste vi kräva av kommittéerna, sedan två kongresser och då förenande. Två kongresser vid samma tid och på samma plats, och då kommer de att behandla och anta de på förhand förberedda föreningsprojekten.

Men nu måste man på det mest energiska sätt *bekämpa sammanblandningen* av partiets två delar. Jag skulle vilja ge det rådet att man i bestämdaste form ger ombuden en sådan paroll och ger dem i uppdrag att förverkliga den.

Om man inte gör det, så uppstår en ohygglig röra. För mensjevikerna är varje virrvarr fördelaktigt, och de kommer att på alla sätt anstifta sådant. För dem ”kan det inte bli värre” (ty

* Brevet skickat från Genève till Ryssland

det kan inte finnas någonting värre än deras desorganisation), under det att vi uppskattar vår organisation, om den också endast håller på att uppstå, och kommer att försvara den med näbbar och klor. För mensjevikerna är det fördelaktigt att bringa allt i förvirring och göra fjärde partikongressen till en ny skandal, ty de tänker inte ens på en *egen* kongress. Vi måste emellertid inrikta alla våra ansträngningar och alla tankar på att sammansluta, att bättre organisera *vår* del av partiet. Denna taktik förefaller att vara ”egoistisk”, men det är den enda förnuftiga taktiken, Om vi är fast sammanslutna och fullständigt organiserade, om vi håller alla slags pessimister och överlöpare borta ifrån oss, då kommer vår fasta kärna, även om den inte är så stor, att dra med sig hela den ”organisatoriskt dimmiga” hopen. Men om vi inte har någon kärna så kommer mensjevikerna sedan de desorganiserat sig själva, också att desorganisera oss. Om vi har en fast kärna, så kommer vi snart att tvinga dem till förening med oss. Om vi däremot inte har någon kärna, så blir det inte en annan kärna (en sådan finns inte) som kommer att triumfera, utan *virrpannorna*, och då blir det, det försäkrar jag er, nytt gräl, en ny oundviklig sprängning och en hundra gånger värre bitterhet än tidigare.

Låt oss förbereda den reella föreningen genom att öka *vår* kraft och utarbeta *klara* förslag till statut- och taktiknormer. Men frashjältarna, som pratar om förening, som bringar *förvirring* i förhållandet mellan partiets delar, bör enligt min mening utan förskoning drivas ut ur våra led.

Med handslag, Er *N. Lenin*.

Ffg publicerat 1926